

گلچینی از سخنان نورانی امام حسین (علیه السلام)

<"xml encoding="UTF-8?">

1. ثواب گوش دادن به قرآن

«... واستمع القرآن كتب الله له بكلِّ حرفٍ حسنةً» (اصول کافی، ج 2، ص 611)

«و هر کس گوش به قرآن دهد، خداوند در مقابل هر حرفی که شنیده است یک حسنه برایش ثبت می کند.»

2. مخلوقات بدون پدر و مادر

«وسبعةُ اشیاء لم تُخلق في رحم فأولها آدم ثم حواء والغراب وكبش إبراهيم (عليه السلام) و ناقَةُ الله و عصا

موسی (عليه السلام) والطير الذي خلقه عيسى بن مريم (عليه السلام)» (تحف العقول، ص 174)

امام حسین (علیه السلام) ضمن جواب به سؤال های پادشاه روم فرمود: «و اما هفت موجودی که بدون خلقت در رحم مادر آفریده شدند: حضرت آدم، حوا، کلاغ، قوچ حضرت ابراهیم و ناقه حضرت صالح و عصای حضرت موسی و پرنده ای که عیسی بن مریم آن را درست کرد.»

3. ترس از خدا

«و شدائد آخرت لا یأمن من یوم القيامة إلا من قد خاف الله فی الدنیا» (بلاغة الحسین، ص 285)
«کسی از احوال و شدائد قیامت در امان نمی باشد، مگر آن که در دنیا ترس از خدا داشته باشد.»

4. مرگ با عزت

«موت فی عزّ خیرٌ من حیاة فی ذلّ» (بلاغة الحسین، ص 282)
«مرگ با عزت بهتر از زندگی ننگین است.»

5. غیبت؛ لقمه سگ های جهنم

«یا هذا کف عن الغیبة فإنها أدام کلاب النار» (تحف العقول، ص 177)
امام حسین (علیه السلام) به شخصی که غیبت دیگری را می کرد فرمود: «خود را از غیبت باز دار، و همانا آن لقمه سگ های آتش جهنم است.»

6. اقسام عبادت

«إن قوما عبدوا الله رغبةً فتلک عبادة التجار، و إن قوما عبدوا الله رهبةً فتلک عبادة العبيد، و إن قوما عبدوا الله شکرا فتلک عبادة الاحرار و هی افضل العبادة» (تحف العقول، ص 177)
«به تحقیق عده ای خدا را جهت طمع و آرزوی بهشت عبادت می کنند که یک نوع معامله و تجارت است، و عده ای هم از روی ترس عبادت می کنند که عبادت عبد و نوکر باشد و طایفه ای هم به عنوان شکر و سپاس عبادت می کنند که این عبادت آزادگان می باشد و بهترین نوع عبادت است.»

7. اظهار حاجت به مردم

«لَا تَرْفَعْ حَاجَتَكَ إِلَّا إِلَى أَحَدٍ ثَلَاثَةً: إِلَى ذِي دِينَ، أَوْ مَرُوءَةٍ، أَوْ حَسْبٍ» (تحف العقول، ص 178)
«نیاز و حاجت خود را به کسی اظهار مکن، مگر به یکی از سه نفر: یا دیندار، یا جوانمرد، یا با شرافت.»

8. سبقت در آشتی

«أَيُّمَا اثْنَيْنِ جَرَى بَيْنَهُمَا كَلَامٌ فَطَلَبَ أَحَدُهُمَا رَضَى الْآخَرَ كَانَ سَابِقَهُ إِلَى الْجَنَّةِ» (محجة البيضاء، ج 4، ص 228)
«اگر در بین دو نفر اختلافی پیدا شود و یکی از آن دو نفر از دیگری طلب رضایت نماید، سبقت گیرنده اهل بهشت خواهد بود.»

9. عاقبت عمر سعد

«أَمَّا أَنَّهُ يَقَرُّ بَعِيْنِي إِيَّاكَ لَا تَأْكُلُ بُرَّ الْعِرَاقِ بَعْدِي إِلَّا قَلِيلًا» (محجة البيضاء، ج 4، ص 230)
امام حسین (علیه السلام) خطاب به عمر سعد فرمود:
«در حقیقت می بینم که نمی خوری از گندم عراق بعد از من، مگر مقدار کمی (یعنی به آرزوی خود نمی رسی که به حمدالله توسط مختار بدرک فرستاده شد).»

10. حوائج مردم، نعمت الهی

«وَاعْلَمُوا أَنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ، فَلَا تَمِيلُوا النَّعْمَ فَتَحُولَ نَقْمًا» (الشهادة، ص 38)
«بدانید که احتیاج و مراجعه مردم به شما از نعمت های الهی است، پس مواظب باشید که نعمت ها حیف و میل نگردد و بیهوده تلف نشود که مبدل به نقمت و بی چارگی خواهد شد.»

11. سخاوتمندترین و با گذشت ترین مردم

«إِنَّ أَجْوَدَ النَّاسِ مَنْ أَعْطَى مَنْ لَا يَرْجُوهُ، وَإِنَّ أَعْفَى النَّاسِ مَنْ عَفَى عَنْ قَدْرَةٍ، وَإِنَّ أَوْصَلَ النَّاسِ مَنْ وَصَلَ مَنْ قَطَعَهُ» (الشهادة، ص 39)

«همانا، سخاوتمندترین مردم کسی است که کمک نماید به کسی که امیدی به وی نداشته، و بخشنده ترین افراد کسی خواهد بود که از روی توان و قدرت گذشت نماید، و بهترین کسی که صله انجام دهد، آن فردی است که با کسانی رفت و آمد می کند که با او قطع رابطه کرده اند.»

12. همنشینی با افراد پست و گناهکار

«مُجَالَسَةُ أَهْلِ الدَّنَائَةِ شَرٌّ، وَ مُجَالَسَةُ أَهْلِ الْفَسْقِ رِيْبَةٌ» (الشهادة، ص 43)

«همنشینی با افراد پست و رذل موجب شرّ خواهد شد، و همنشینی با معصیت کاران موجب شگ و تردید در درون انسان می گردد.»

13. یاد مرگ و حضور در قیامت

«يَا بْنَ آدَمَ اذْكُرْ مَصْرَعَكَ وَ مَضْجَعَكَ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَشْهَدُ جَوَارِحُكَ عَلَيْكَ يَوْمَ تَزَلُّ فِيهِ الْاِقْدَامُ» (الشهادة، ص 59)
«ای فرزند آدم! بیاد آور لحظات مرگ و جان دادن را، و سپس استراحتگاه خود را در قبر، و این که در پیشگاه خداوند قرار می گیری و اعضاء و جوارحت علیه تو شهادت می دهند در آن روزی که قدمها می لرزد و سست می شود.»

14. یاد فنای گذشتگان

«يَا بْنَ آدَمَ! اذْكُرْ مَصَارِعَ اِبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ كَيْفَ كَانُوا وَحَيْثُ حَلُّوا وَ كَأَنَّكَ عَنْ قَلِيلٍ حَلَلْتَ مَحَلَّهُمْ» (الشهادة، ص 60)
«ای فرزند آدم! متذکر شو که پدران و فرزندانان چگونه با مرگ روبه رو شدند و چه شدند، و کجا رفتند، و بزودی تو هم به ایشان خواهی پیوست (پس خود را آماده ساز).»

15. علی (علیه السلام) شهر هدایت

«سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) يَقُولُ إِنَّ عَلِيًّا هُوَ مَدِينَةُ هُدًى، فَمَنْ دَخَلَهَا نَجَّى، وَ مَنْ تَخَلَّفَ عَنْهَا هَلَكَ» (الشهادة، ص 72)

شنیدم از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) که فرمود: «همانا، علی (علیه السلام) شهر هدایت است، که هر کس داخل آن گردد (و ولایت او را معتقد باشد) نجات یافته و هر کس از آن تخلف نماید به هلاکت خواهد رسید.»

16. دنیا و اهل دنیا

«إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الدُّنْيَا لِلْبَلَاءِ، وَ خَلَقَ أَهْلَهَا لِلْفَنَاءِ» (الشهادة، ص 196)

«همانا، خداوند دنیا را محل آزمایش آفریده، و موجودات دنیا را برای فانی شدن و رفتن به عالم دیگری.»

17. رضایت خدا در رضایت اهل بیت (علیه السلام)

«رَضِيَ اللَّهُ رِضَانًا أَهْلَ الْبَيْتِ» (الشهادة، ص 229)

«رضایت و خشنودی خداوند در رضایت ما اهل بیت رسول الله (صلی الله علیه و آله) خواهد بود.»

18. آثار اطاعت از پیامبر (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام)

«مَنْ عَرَفَ حَقَّ أَبِيهِ الْاَفْضَلِينَ مُحَمَّدٍ وَ عَلِيٍّ وَأَطَاعَهُمَا، قِيلَ لَهُ تَبَجَّحَ فِي أَيِّْ الْجَنَانِ شَيْئًا» (الشهادة، ص 293)

هر کس حق والدینش: «محمد (صلی الله علیه و آله) و علی (علیه السلام) را که با فضیلت ترین انسانها هستند، بشناسد و اطاعت شایسته کند، در قیامت به او گفته می شود هر کجای بهشت را می خواهی انتخاب کن.»

19. اکمال عقل

«لَا يَكْمَلُ الْعَقْلُ إِلَّا بِاتِّبَاعِ الْحَقِّ» (الشهادة، ص 356)

«عقل (و شعور و بینش) انسان تکمیل نمی گردد، مگر با متابعت حق.»

20. موجب رضایت و سخط خداوند

«من طلب رضی الله بسخط الناس كفاه الله أمور الناس، و من طلب رضی الناس بسخط الله وكله الله إلى الناس»
(الشهادة، ص 260)

«کسی که رضایت خدا را می طلبد، گرچه مردم از او رنجیده شوند، خداوند او را کفایت خواهد کرد، و هر کس رضایت مردم را بخواهد، گرچه به غضب خدا باشد، خدا هم او را به مردم رها می کند.»

21. اصلاح امت، نه قدرت طلبی

«اللهم إنيك تعلم ما كان منا تنافسا في سلطان و لا التماسا من فضول الحطام و لكن لنرد المعالم من دينك و نظهر الإصلاح في بلادك و يأمن المظلومون من عبادك و يعمل بفرائضك و سننك و احكامك» (تحف العقول، ص 243)

درباره فلسفه قیامش فرمود: «بار خدایا! تو می دانی که آنچه از ما اظهار شده برای رقابت در قدرت و دستیابی به کالای دنیا نیست، بلکه هدف ما این است که نشانه های دینت را به جای خود برگردانیم و بلاد را اصلاح نماییم تا ستمدیدگان از بندگان امنیت یابند و به واجبات و سنتها و دستورهای دینت عمل شود.»

22. بهداشت جسم و خودسازی

«اوصيكم بتقوى الله و احذرکم ایامه... فبادروا بصحة الاجسام في مدة الاعمار... فايك ان تكون ممن يخاف على العباد من ذنوبهم....» (تحف العقول، ص 243)

«ای مردم! شما را به تقوای الهی سفارش می کنم و از (گناه کردن) در ایامش برحذر می دارم... در مدت عمر به سلامت و تندرستی جسم پیشی گیرید... و از کسانی مباشید که بر گناه بندگان بیم دارند و خود از عقوبت گناه خویش آسوده خاطرانند.»

23. نعمت ناخوش انجام

«الاستدراج من الله سبحانه لعبده ان يسبغ عليه النعم و يسلبه الشكر» (تحف العقول، ص 250)
«غافلگیر کردن بنده از جانب خداوند به این شکل است که به او نعمت فروان دهد و توفیق شکرگزاری را از او بگیرد.»

24. تباهی دنیا

«ان هذه الدنيا قد تغیرت و تنکرت و ادبر معروفها، فلم یبق منها الا صبابه کصابه الاناء و خسیس عیش کالمرعی الوبیل، الا ترون ان الحق لا یعمل به و ان الباطل لایتناهی عنه، لیرغب المومن فی لقاء الله محقا، فانی لا اری الموت الا سعادة و لالحیة مع الظالمین الا برما ان الناس عبید الدنیا و الدین لعقّ علی السنتهم یحوطونه ما درّت معائشهم فاذا محصوا بالبلاء قل الدیانون» (تحف العقول، ص 249 250)
امام حسین (علیه السلام) در هنگام سفر به کربلا فرمود: «راستی این دنیا دگرگونه و ناشناس شده و معروفش پشت کرده، و از آن جز نمی که بر کاسه نشیند و زندگی ای پست، همچون چراگاه تباه، چیزی باقی نمانده است. آیا نمی بینید که به حق عمل نمی شود و از باطل نهی نمی گردد؟ در چنین وضعی، مؤمن به لقای خدا سزاوار است. و من مرگ را جز سعادت، و زندگی باظالمان را جز هلاکت نمی بینم. به راستی که مردم بنده دنیا هستند و دین بر سر زبان آنهاست و مادام که برای معیشت آنها باشد، پیرامون آن اند، و وقتی به بلا آزموده شوند، دینداران اندک اند.»

25. روی آوردن به دینداری، جوانمرد و اصیل

«لاترفع حاجتک الا الی احد ثلاثه: الی ذی دین، او مروه او حسب» (تحف العقول، ص 251)
«جز به یکی از سه نفر حاجت مبر: به دیندار، یا صاحب مروت، یا کسی که اصالت خانوادگی داشته باشد.»

26. نشانه های مقبول و نامقبول انسانها

«من دلائل علامات القبول: الجلوس الی اهل العقول. و من علامات اسباب الجهل المماراة لغير اهل الکفر. و من دلائل العالم انتقاده لحديثه و علمه بحقائق فنون النظر» (تحف العقول، ص 252)

«از دلائل نشانه های قبول، همنشینی با خردمندان است. و از نشانه های موجبات نادانی، مجادله با مسلمانان. و از نشانه های دانا این است که سخن خود را نقّادی می کند و به حقایق فنون نظر داناست.»

27. نشانه های مؤمن

«ان المؤمن اتخذ الله عصمته و قوله مرآته، فمرة ينظر في نعت المؤمنين وتارة ينظر في وصف المتجبرين، فهو منه في لطائف و من نفسه في تعارف و من فطنته في يقين و من قدسه على تمكين» (تحف العقول، ص 253)

«به راستی که مومن خدا را نگهدار خود گرفته و گفتارش را آئینه خود، یک بار در وصف مؤمنان می نگرد و بار دیگر در وصف زورگویان، او از این جهت نکته سنج و دقیق است و اندازه و قدر خود را می شناسد و از هوش خود به مقام یقین می رسد و به پاکی خود استوار است.»

28. نتیجه پیروی از گناهکار

«من حاول امرا بمعصية الله كان افوت لما يرجو و اسرع لما يحذر» (تحف العقول، ص 253)

«کسی که با نافرمانی خدا گرد کسی گردد، آنچه را امید دارد از دست رفتنی تر است و از آنچه برحذر است زودتر دچارش گردد.»

29. احترام به ذریّه زهرا (سلام الله علیها)

«و الله لا اعطى الدنيه من نفسى ابدًا و لتلقين فاطمه ابها شاكیه ما لقیت ذریتها امته و لا یدخل الجنة احد اذاها فی ذریتها» (لهوف سید بن طاوس، ص 23)

«به خدا قسم من هرگز زیر بار پستی و ذلت نخواهم رفت و در روز قیامت، فاطمه زهرا پدرش را ملاقات خواهد کرد، در حالی که از آزاری که فرزندانش از امّت پیامبر (صلی الله علیه و آله) دیده اند به پدر خویش شکایت خواهد برد و کسی که ذریه فاطمه را آزار دهد داخل بهشت نخواهد شد.»